

Det kongelige danske geografiske Selskab.

I **det femte Møde** Vinteren 1886—87 holdt Professor *Vald. Schmidt* et Foredrag over det geografiske Udbytte af de nyeste Udgravninger i Ægypten, hvorpaa Kapitajn *O. Irminger* meddelte nogle Oplysninger angaaende Stanleys Expedition til Centralafrika.

I **det sjette Møde** gav Museumsassistent *V. C. Boye* en Udsigt over arkæologisk-geografiske Undersøgelser i dette Aarhundrede i de Forenede Stater, hvorpaa Løjtnant, Lærer *P. Lawridsen* holdt et Foredrag om den gamle danske Kartograf Johannes Mejers antikvariske Kaart over Helgoland og Nordfrisland.

I **det syvende Møde** meddelte den norske Nyholland-rejsende, Kand. *C. Lumholtz* Skildringer fra sit Samliv med Australlandets indfødte, hvorpaa praktiserende Læge *M. Cohn* meddelte nogle Rejseminder fra et ti-aarigt Ophold paa Sundaøerne.

Paa et d. 28. Maj afholdt Raadmøde optoges den norske Nyholland-rejsende, Kand. *C. Lumholtz*, og den østerrigske Afrika-rejsende, Dr. *Philipp Paulitschke*, Docent i Geografi ved Universitetet i Wien, som korresponderende Medlemmer af Selskabet.

Fra Islands nordvestlige Halvø.

Af **Th. Thoroddsen**, Adjunkt ved den lærde Skole i Reykjavik.

Islands nordvestlige Halvø besøges kun sjælden af fremmede, og den er derfor endnu kun ufuldstændig kjendt i geografisk og geologisk Henseende. De nordvestlige Fjorde i Isafjordssyssel anløbes dog ofte af Kystdamperne, af danske Orlogsmænd og af Handelsfartøjer, og de derværende Kjøbsteders Omegn er derfor ret godt kjendt, men der gjøres sjælden længere Rejser til Lands, da de fra Havet stejlt opstaaende Fjælde og den fuldstændige Mangel paa banede Veje gjøre Rejserne baade besværlige og kostbare. Bredebugtens nordlige Kyst anløbes aldrig af Dampskibe, da kun mindre Baade kunne tiltvinge sig Adgang gjennem den foran Kysten liggende Labyrinth af Øer og Skjær; denne Kyststrækning hører derfor til de mindre kjendte Dele af den nordvestlige Halvø. Dette kan i endnu højere Grad siges om den østlige Kyststrækning langs Húnaflói til Cap Nord. Den nordligste Del af denne Kyst er aldrig bleven berejst af nogen Videnskabsmand siden *Eggert Olafsson's* Rejse i Aaret 1754, og dog kunde han paa Grund af Terrænets besværlige Beskaffenhed kun naa til Furufjörður. Jeg bestemte mig derfor til at benytte Sommeren 1886 til en Undersøgelse af de omtalte Kyststrækninger.

Tangen, der forbinder den nordvestlige Halvø med Hovedlandet, har kun en Bredde af en Mil og en Højde af 727 Fod over Havet. Halvøen bestaar næsten udelukkende af Basaltmasser med enkelte Gange og Ind-

lejringer af Liparit og forskjellig farvede Tuf- og Lerlag, som indeholde miocene Planteforsteninger; den har oprindelig været et Plateauland, hvad Basaltbænkene tydelig vise hen til, idet de fortsættes vandret eller kun med ringe Hældning igjennem alle Fjordene. Fjordene og Dalene ere senere blevne dannede, for det meste ved Erosionen skaarne ned igjennem de vandrette Basaltmasser; herved har Landet faaet sin lasede Form. Fladeindholdet overstiger næppe 170 Kvadratmil, men Kystlinjen har en Længde af henved 250 Mil. Dersom Fjordene bleve forlængede, vilde Halvøen skæres i Stykker til en Øgruppe, der i alle Henseender vilde komme til at ligne Færøerne, kun vilde Formerne blive endnu mere storslaaede og vilde. Plateauet har en gennemsnitlig Højde af 1800—2000 Fod; Midtpartiets højeste snedækkede Kupler hæve sig ikke højere end til 2900 Fod. Skjønt Højderne ikke ere større, ere Fjældsiderne ved Fjordene og Dalene altid meget stejle, ja undertiden næsten lodrette; langs Havet snor den smalle Ridesti sig i utallige Bugtninger mellem de nedstyrtede Klippeblokke; ofte ere Fjældsiderne helt utilgængelige eller kunne kun passeres af Fodgængere.

Naar man sejler langs den islandske Kyst, især langs Vestlandet eller Østlandet, ere de ejendommelige Fjældformer strax paafaldende; de lodrette Fjældsider vise sig som kyklopiske Mure, bestaaende af indtil 100 vandrette Klippelag, der ofte adskilles af tynde røde Linjer eller smalle slaggeagtige Baand. Naar man